

dervisningsvæsenet, er der jo en Del, der ere tiltraadte af Udvalget, og om dem skal jeg ikke udtale mig, lige saa lidt som den ærede Ordfører har gjort det. Der er endvidere en Del, med Hensyn til hvilke Udvalget har forbeholdt sig sin Stilling til 3dje Behandling, og det vil findes naturligt, at jeg i Dag heller ikke kommer ind paa en nærmere Behandling af disse Forslag. Der hører jo til dem flere ret betydningsfulde Ting, navnlig straks i Begyndelsen af § 21 forskellige Forslag angaaende Kirkebygninger. Jeg skal med Hensyn til dem blot bemærke, at jeg fuldstændig anerkender Rigtigheden af, at der har foreligget Udvalget en Skrivelse fra Ministeriet med en udførlig Plan om de forskellige Bygningsforetagender i denne Retning, som uden for København og Købstæderne i de kommende Aar af Ministeriet anses for at være paatrængende, og jeg kan ogsaa godt forstaa, at Udvalget, da dette er en meget omfattende Plan, har maattet tage sig Tid til at granske den. Jeg vil blot bemærke, at der jo med denne Plans Fremsendelse ikke er forbundet nogen som helst Tanke om i Øjeblikket at binde Rigsdagen til nogen som helst Bevilgning. Det er kun en Plan, der indeholder Ministeriets Tanker for de kommende Aar, og den er, som det vil erindres, tilvejebragt i Overensstemmelse med et Ønske, som er udtalt fra dette Tings Side. Det første Forslag, jeg kommer til at omtale, er Vædringsforslaget under Nr. 49, Understøttelser til utilstrækkeligt Lønnede Præstembeder. Det er et gammelt Punkt, hvori der er Uenighed mellem Ministeriet og Folketinget, nemlig om Størrelsen af det Beløb, som her maa anvendes. Jeg har saa lidt som den ærede Ordfører nogen Opfordring til at komme nærmere ind paa dette Punkt, idet jeg kun skal bemærke, at saaledes som en Opgørelse viser, har Beløbet, 35,000 Kr., saaledes som det er nævnt af Ministeriet, ikke en Gang været tilstrækkeligt til at fyldestgøre alle de nødvendige Lønningstilskud, som Ministeriet i og for sig har anset for berettigede; det har langt fra været tilstrækkeligt dertil. Af de forskellige Embeder, som have opnaaet at faa Tilskud, ere Lønningerne for omtrent Halvdelens Bedkommende ved Lønningstil lægene bragte op til indtil 2,200 Kr., kun ganske saa til 2,300 Kr. kun enkelte til 2,400 Kr. — Det næste Punkt, jeg skal omtale, er Spørgsmaalet om Bevilgningen til Provst Hejbergs Rejse til de Forenede Stater. Forslaget derom er tiltraadt af et Flertal, men foreslaas derimod udstemt af et Mindretal. Jeg nærer det Haab, at det høje Ting her vil følge Flertallet, idet

jeg for mit Bedkommende ikke kan stønne andet, end at det her gælder om en virkelig alvorlig og betydningsfuld Interesse, en Interesse først og fremmest naturligvis for den danske Folkekirke, men dernæst ogsaa, vil jeg sige, for den danske Nation. Der kan ikke være Tvivl om, at det er af ikke blot kirkelig, men ogsaa af national Interesse, at ikke Baandet brydes mellem Modernationen samt Moderkirken og de Dele deraf, som have bojet sig i det fremmede Land. Jeg tror, at ikke nogen Nation kunde være tjent med at skære dette Baand over, og at det er en fortjenstfuld Virksomhed, som har fundet Sted fra de to Udvalgs Side, der have gjort deres for at bevare dette Baand. Den særlige Anledning til denne Bevilling er jo den, at det ikke har kunnet undgaa, hvad der vel er en Selvfølge, at der i de danske Menigheder i de Forenede Stater er opstaaet lignende Rivninger mellem kirkelige Retninger som dem, der ogsaa finde Sted her hjemme, hvilke have givet sig Udtryk i forskellige Beslutninger, som fattedes i en Forsamling af Menigheder efter den Organisation, de have derovre, i Clinton. Trods den Uenighed, der fandt Sted, er man imidlertid fra alle Sider enig om at ønske denne Rejse og ved denne Mand, idet man deraf haaber et godt Udbytte for den fremtidige indre Fred og Forstaaelse mellem de forskellige Retninger i Menighederne derovre. Det er særlig den Omstændighed, at det er et Ønske fra alle Sider af de forskellige kirkelige Retninger, som bryde sig derovre ligesom her, der har gjort, at jeg har anset det for særdeles naturligt at imødekomme dette Ønske ved det Bidrag til Provst Hejbergs Rejse, som her er foreslaaet. Jeg nærer som sagt det Haab, at det høje Ting vil være enigt med Flertallet og Ministeriet i at anerkende det berettigede i denne Understøttelse. — Ved det næste Punkt, jeg skal omtale, maa jeg gøre en Røttelse, som falder Ministeriet til Last. Under Nr. 53 er der nemlig stillet et Forslag af mig, tiltraadt af Udvalget, om, at der under den grønlandske Mission skal indsaettes en ny Komitè, saalydende: „Dyrtidstillæg i Overensstemmelse med de i § 26 indeholdte almindelige Regler: 100 Kr.“ Det beror paa en Misforstaaelse, at dette Forslag er stillet. Det findes ikke i Finanslovsforslaget, saaledes som dette er forelagt, og man troede i Ministeriet et Øjeblik, at det var en Forglemmelse. Det er imidlertid ingen Forglemmelse, men det er ganske rigtigt, at det er udeladt i det oprindelige Forslag, og det er urigtigt, naar det nu er kommet frem. At det er udeladt er simpelthen en Følge af, at den grønlandske Mission er ophørt som